Vizsgálati jegyzőkönyv Vizsgálat alanya: Vizsgálat dátuma: 2000. 08. 20.

A vizsgálati eredmények alapján az alany politoxikomán magatartásmintázatot mutat, heroinhasználat dominanciájával. Impulzív, szabálykövetésre alacsony hajlandóságot mutató személy, aki nehezen tűri a strukturált, hierarchikus kereteket. Viselkedését gyakran a pillanatnyi érzelmek és az azonnali kielégülésre irányuló vágy vezérlik, a hosszútávú következmények mérlegelése nélkül. Ez a tendencia a rehabilitációs környezetben is megmutatkozik, különösen a fegyelmi szabályokkal szembeni nyílt ellenállásban.

Az alany figyelmi kapacitása hullámzó, feladatok során gyakori a fókuszvesztés, illetve a tevékenységek közötti gyors, szervezetlen váltás. A tünetek jellege részben a túlzott belső ingerkereséssel, részben a szerhasználatból fakadó neurokognitív hatásokkal magyarázható. Gondolkodásmódja gyors, asszociatív, sokszor kreatív, ugyanakkor hajlamos a logikai láncok felületességére és a kockázatok bagatellizálására.

Magas kognitív potenciállal rendelkezik, mely lehetővé tenné a komplex problémák gyors felismerését és szokatlan megoldások kidolgozását. Eza készség azonban jelenleg gyakran destruktív irányban hasznosul, például a szabályok kijátszásában vagy a következmények minimalizálásában. A kockázatvállalás az alany személyiségében kiemelkedően magas, és jellemzően nincs tudatosan mérlegelve – ebből adódóan viselkedése sokszor ön- és közveszélyes.

Érzelmi szinten az alany meleg, empatikus vonásokat is mutat, képes mély kötődések kialakítására, azonban ezek gyakran sérülnek a szerhasználat, impulzív döntések és a szabadságvágy ütközése miatt. A frusztrációt alacsony toleranciaszinten viseli, és ilyenkor könnyen alkalmaz maladaptív megküzdési formákat (szerhasználat, kockázatos viselkedés). Hangulata gyorsan változik, a lelkesedést hamar válthatja kiábrándultság vagy ingerlékenység.

Anamnézise feltételezhetően korai életkori érzelmi hiányokra, valamint elhúzódó pszichoszociális instabilitásra utal. Az érzelmi fájdalommal szemben jellemzően humorral, cinizmussal és intellektualizációval védekezik, ami rövidtávon feszültségcsökkentő, hosszútávon viszont akadályozza a valódi feldolgozást. A kontrollt külső hatalomként értelmezi, ami automatikusan ellenállást vált ki, így a terápiás együttműködés kiszámíthatatlan és időszakosan szabotált.

Társas kapcsolataiban keresi az intenzitást és a határok feszegetését, gyakran vonzódik hasonlóan destruktív vagy instabil személyiségekhez. Kapcsolataiban a lojalitás és az önpusztító magatartás sokszor összefonódik, így hajlamos mások problémáiban is felelősséget vállalni a saját kárára.

A fentiek alapján az alany szerhasználati zavara súlyos, visszaesési kockázata magas. A rehabilitáció sikeressége szempontjából kulcskérdés a bizalom kiépítése, a szabályrendszer rugalmas, személyre szabott alkalmazása, valamint az érzelmi önszabályozás és a kockázatészlelés fejlesztése.